

Gáll Magda

Az a mélyesleges meggyőződés alakult ki bennünk, hogy most kedvezőbb feltételek jöttek létre a fegyverkezési hajszá megszüntetésére

N. A. Bulganyin levele Dwight Eisenhowerhez és Guy Molletnek

MOSZKVA. (Agerpres.) — A TASZSZ jelenti: G. N. Zarubin, a Szovjetunió washingtoni rendkívüli és meghatalmazott nagykövete, június 7-én felkereste J. F. Dullest, az USA külügyminiszterét és átnyújtotta neki N. A. Bulganyinnak, a Szovjetunió Minisztertanácsa elnökének Dwight D. Eisenhowerhez, az Egyesült Államok elnökéhez intézett alábbi üzenetét:

DWIGHT D. EISENHOWER Öccsellenciájának,
az Amerikai Egyesült Államok elnökének
Washington

Moszkva, Kreml.

1956. június 6.

Tisztelt Elnök Ur!

Azt hiszem, egyetért velem abban, hogy a leszerelés kérdése továbbra is egyike a legfontosabb és legsúlyosabb nemzetközi kérdéseknek.

Az emberiség részére rengeteg emberáldozattal és óriási anyagi veszteségekkel zárult második világháború után mindannyiunk szírián elhatározása volt minden lehető elkövetni, hogy megakadályozzuk egy harmadik világháború kitörését. Eppon e célból a második világháború befejezése után az államok tárgyalásokat kezdtek a fegyverzet csökkentéséről és az atomfegyver eltiltása ügyében. Sajnos, ezek a tárgyalások mindezekig nem jártak pozitív eredménnyel.

Feltételezem, hogy Ön is osztja ezt a véleményemet, hogy az újabb tömegpusztító fegyverpusztítás megakadályozása, mint amilyen az atom- és a hidrogénfegyver, parancsosan szükséges teszt a leszerelés kérdéseinek megoldásáért. Nem tartom szükségesnek, hogy ezáltal bővebben fejtegetsem ezt a kérdést — Önnek, aki a katonai személyiségnek, aki oly közel állt az elmúlt háború eseményeihez.

Elnök ur emlékeztet fog arra, hogy a négy hatalom kormányfőinek genfi értekezletén, amelyről oly kellemes emlékeket őrzünk, az összes résztvevők — közöttük az Egyesült Államok kormányának és népe nevében Ön is — annak az általános óhajuknak adtak kifejezést, hogy el kell hátrálni a háborús veszélyt és csökkenteni kell a fegyverkezések terheit.

A szovjet kormány rendkívüli figyelemmel vizsgálta meg annak a lehetőségét, hogyan lehet kiiktatni az atom- és a szénhidrogén-leszerelésre vonatkozó tárgyalások jelenlegi állapotát. A tények azt mutatják, hogy a leszerelés kérdésében az ENSZ albizottságában folytatott tárgyalások nem jártak pozitív eredménnyel. E tárgyalások az utóbbi időben a végtelenségig bonvadalmassá váltak. A leszerelési albizottság tevékenysége valóban fékez, az ilyen irányú előrehaladást. Ilyen körülmények között nehezen remélhető, hogy az ENSZ keretében folyó tárgyalások a közeljövőben konkrét eredményeket hozzanak a leszerelés terén.

A szovjet kormány éppen ezt tartotta szem előtt, amikor elhatározta, hogy új formában veti fel a leszerelés kérdését a világ nagyhatalmai között, ha helyesen értelmezzük a szovjet kormány ezt a törekvést.

Az a mélyesleges meggyőződés alakult ki bennünk, hogy most, amikor bizonyos mértékben enyhült a nemzetközi feszültség és a „hidegháború” kezd a múlt emlékévé válni, kedvezőbb feltételek jöttek létre a fegyverkezési hajszá megszüntetésére és egyes leszerelési intézkedések megtételére.

Ilyen körülmények között — addig is, míg nemzetközi egyezmény jöhet létre a leszerelés kérdésében — az államoknak arra kell irányítaniuk erőfeszítéseiket, hogy minden állam bizonyos konkrét intézkedéseket tegyen fegyverzetének csökkentésére, megpedig olyképpen, hogy ezek az intézkedések megvalósíthatók legyenek egy nemzetközi leszerelési egyezmény megkötésének bevétele előtt. Kétségtelen, hogy ilyen intézkedések alkalmazása előmozdítja a nemzetközi feszültség további csökkentését, az államok közötti bizalom megerősítését, s ez hozzájárulna ahhoz, hogy kedvező feltételek jöjjenek létre egy minden tekintetben átfogó leszerelési program megvalósításához.

Remélem, Elnök Ur, Ön is egyetért velem, hogy egy ilyen kezdeményezés a nagyhatalmak részéről, beleértve a Szovjetuniót és az Amerikai Egyesült Államokat is, amelyek a legnagyobb fegyveres erőkkel és anyagi forrásokkal rendelkeznek, döntő fontosságú volna a tekintetben.

A szovjet kormány a népek közötti béke megteremtésének céljaitól vezettetve, elhatározta, hogy kezdeményező lépést tesz és anélkül, hogy megvárja egy leszerelési egyezmény létrejöttét, jelentős mértékben csökkentik a Szovjetunió fegyveres erőit, mégpedig 1.200.000 emberrel, azonkívül, hogy már 1955-ben 640.000 emberrel csökkentette fegyveres erőinek állományát.

Megfelelő mértékben csökkentjük a Szovjetunió fegyveres erőinek fegyverzetét és technikai katonai eszközeit is, valamint a Szovjetunió államai költségvetésében katonai célokra előirányzott kiadásokat is.

Ennek megfelelően megszüntetünk 63 hadosztályt és különböző dandárokat, a többi között a Német Demokratikus Köztársaság területén állomásozó 3 légi hadosztályt és más katonai egységeket, amelyeknek állománya több mint 30.000 ember. Természetesen számot vetünk azzal, hogy a fenti létszámú szovjet csapatok kivonása Németország területéről, nem oldja meg teljesen ezt a kérdést.

A szovjet kormány az az intézkedés csupán az első lépést jelenti. Mi azonban abból az előfeltevésekből indulunk ki, hogy ha a Németország területén csapatokat állomásoztató USA, Anglia és Franciaország kormányai szintén intézkedésekkel foglalkoznak a németországi haderejük csökkentésére, ez kétségetlenül előkészíti a talajt meg határozottabb akciók végrehajtására ebben a kérdésben. Egyszerűsített szem előtt tartjuk azt is, hogy a négy hatalom kormányainak ilyen értelemű intézkedései tovább megerősítik a nemzetközi idegen haderők létszámának jelentős csökkentését, vagy a Németország területén lévő idegen haderők kivonása tekintetében.

Munkatársainkkal együtt annak a reményünknek adunk kifejezést, hogy az Egyesült Államok kormányának és Ön személyesen, Elnök Ur, a legnagyobb figyelemmel fogják megvizsgálni a szovjet kormányának a jelen üzenetben csatolt június 14-i nyilatkozatát a leszerelés kérdésében és az Önök részéről is kellőképpen hozzájárulnak a fegyverkezési verseny megszüntetéséhez, a nemzetközi feszültség további enyhítéséhez, a világ béke megvalósításához.

Kétségtelen, hogy államaink megelégedett akcióit támogatnák más országok is, s hogy ez megerősítene a fentebb említett minden átfogó leszerelési program gyakorlati megvalósításának alapjait.

Összinté tisztelettel

N. BULGANYIN

Sz. A. Vinogradov, a Szovjetunió franciaországi rendkívüli és meghatalmazott nagykövete június 7-én felkereste Guy Mollet francia miniszterelnököt és átnyújtotta neki N. A. Bulganyinnak, a Szovjetunió Minisztertanácsa elnökének következő üzenetét:

GUY MOLLET Öccsellenciájának,
a Francia Köztársaság Minisztertanácsa elnökének
Párizs

Moszkva, Kreml.

1956. június 6.

Tisztelt Miniszterelnök Ur!

A legutóbbi moszkvai francia-szovjet tárgyalások alkalmából Kartársaimnak és nekem örömdíjakat kaptunk arról, hogy eszmecsere folytathassunk Önrel és Pineau urral a nemzetközi helyzet fontosabb kérdéseiről és megállapítottuk azokat a kérdéseket, amelyekre vonatkozólag országaink igyekeznek megvalósítani a mindkét fél törekvéseinek megfelelő célokat. (Kormányaink elősoraiban is arra a következtetésre jutottak, hogy az államok erőfeszítéseinek a veszélyes fegyverkezési hajszá megszüntetésére kell irányulniuk, hiszen ez a hajszá veszélyezteti a béke fenntartását és óriási erőket von el a békés termelés céljaitól és a népek jólétének növeléséért. A közös francia-szovjet nyilatkozatban lehetőséget nyílt arra, hogy az egész világ közvéleménye előtt hivatalosan is kijelentsük, milyen nagy fontosságot tulajdonítanak kormányaink a leszerelés kérdésének.

Magától értetődik, hogy a leszerelés kérdésében a népeket elsősorban az államok gyakorlati lépései érdeklik.

Közvetlenül a háború befejezése után országaink az ENSZ szervezeteiben együttműködve keresték az utakat, amelyek nemzetközi megegyezés létrehozásához vezethetnek a fegyverzet általános csökkentésére és az atomfegyver eltiltása tekintetében. A Szovjetunió és Franciaország népei, valamint sok más európai állam népei veszélyeztetet és pusztításokat szenvedtek el a két világháborúban. E háborúk kegyetlen tanulságai természetesen megkövetelték, hogy lépéseket tegyünk egy esetleges harmadik világháború kitörésének megelőzésére, mégpedig figyelembe véve azt, hogy az új típusú tömegpusztító fegyverek mérhetetlenül nagyobb szörnyűségekbe döntenek az egész emberiséget.

Mint azonban Ön is tudja, az ENSZ-ben több mint 10 éve folyó leszerelési tárgyalások mind a mai napig nem jártak reális eredménnyel.

Ez szükségessé teszi, hogy új utakat keressünk a leszerelési kérdés megoldására, ami fokozott mértékben előmozdítja majd az államok közötti együttműködést, beleértve azokat az európai államokat is, amelyeknek népei létfenntartásuk érdekében tekintik, hogy az európai kontinens ne váljék egy új, még véresebb, még pusztítóbb háború színterévé.

A moszkvai tárgyalások során Önrel együtt, Elnök ur, megállapítottuk, hogy jelenleg bizonyos javulás észlelhető a nemzetközi helyzetben. A hidegháború mindinkább távolodik a nemzetközi baráti kapcsolatok, beleértve az országok vezetői közötti érintkezés fejlődésének javára. Ez kedvező körülményeket teremt ahhoz, hogy bizonyos hatékony és gyakorlati intézkedések történhessenek a fegyverzet csökkentése érdekében.

Azt hiszem, Ön is egyetért velem abban, hogy ha már most ilyen lépések történnek, anélkül, hogy megvárnánk egy nemzetközi leszerelési egyezmény létrejöttét, ez előmozdítja a nemzetközi helyzet további megjavulását, az államok közötti bizalom megvalósítását és kedvező körülményeket teremtenek az európai biztonság kérdésének megoldásához.

Eppen ezek a szempontok vezérték a szovjet kormányt, amikor elhatározta fegyveres erőinek újabb jelentős csökkentését, mégpedig 1 millió 200.000 fővel, azonkívül, hogy 1955-ben már 640.000 fővel csökkentette a Szovjetunió fegyveres erőit. Ennek megfelelően csökkentjük a Szovjetunió fegyveres erőinek fegyverzetét és katonai technikai eszközeit, valamint a Szovjetunió állami költségvetésében katonai célokra előirányzott kiadásokat is.

Ennek a határozatnak megfelelően, megszüntetünk 63 hadosztályt és különböző dandárokat, közöttük a Német Demokratikus Köztársaság területén állomásozó három légi hadosztályt és más katonai egységeket, amelyeknek létszáma több mint 30.000 ember. Természetesen számolunk azzal, hogy a fentemlített létszámú szovjet csapatok kivonása Németországból nem oldja meg teljesen ezt a kérdést. A szovjet kormány az az intézkedés csupán első lépés. Abból a feltevésből indulunk azonban ki, hogy ha az USA, Anglia és Franciaország kormányai — amelyeknek ugyancsak csapataik vannak Németország területén — szintén intézkedéseket foganatosítanak németországi haderők csökkentésére, ez kétségetlenül előkészíti a talajt határozottabb akciók végrehajtására ebben a kérdésben. Egyszerűsített szem előtt tartjuk azt is, hogy a négy hatalom kormányainak ilyen irányú intézkedései tovább megerősítik a nemzetközi idegen fegyveres erők létszámának jelentős csökkentését, vagy a Németország területén állomásozó idegen fegyveres erők kivonása tekintetében.

Megelégedéssel állapítjuk meg, hogy május 9-i közös nyilatkozatunkban a francia kormány elismerte a szovjet kormány május 14-i határozatának nagy jelentőségét.

Azt hiszem Ön is, Elnök ur, egyetért azzal, hogy a leszerelési kérdés megoldásával kapcsolatos fő felelősség a nagyhatalmakra hárul, s hogy fontos lenne, ha a nagyhatalmak kezdeményező lépést tennének a fegyveres erők és a fegyverzet csökkentésére irányuló gyakorlati intézkedések alkalmazásában.

Kétségtelen, hogy ha a nagyhatalmak ilyen intézkedéseket tennének, ez alapvetően hozzájárulna ahhoz, hogy megegyezés jöjjön létre egy teljesen átfogó leszerelési program tekintetében.

Kartársaim és én annak az őszinte reményünknek adunk kifejezést, hogy a francia kormány nagy figyelmet fogja megvizsgálni a szovjet kormányának a leszerelés kérdésében kiadott május 14-i nyilatkozatát, amelyet csatolunk jelen üzenetnek, s a maga részéről is kellő mértékben hozzá fog járulni a világ béke és az európai biztonság biztosításának ügyéhez.

Összinté tisztelettel

N. BULGANYIN

N. A. Bulganyin levele Kanada miniszterelnökéhez

MOSZKVA. (Agerpres.) — A TASZSZ jelenti: D. Sz. Csuvinin, a Szovjetunió kanadai rendkívüli és meghatalmazott minisztere június 8-án felkereste Louis Saint-Laurent kanadai miniszterelnököt, akinek átnyújtotta N. A. Bulganyin, a Szovjetunió minisztertanácsa elnökének következő levelet:

LOUIS SAINT-LAURENT Öccsellenciájának,
Kanada miniszterelnökének
Ottawa

Tisztelt Miniszterelnök Ur!

Eszmecsere kívánunk folytatni Önrel egy olyan nagyfontosságú nemzetközi kérdésben, mint a leszerelés kérdése, amelynek megvizsgálásában országaink részt vesznek az ENSZ leszerelési albizottságában.

Jelenleg sajnos, azt kell megállapítani, hogy a leszerelés kérdésével kapcsolatban az ENSZ-ben folytatott hosszas tárgyalások nem jártak még pozitív eredménnyel. Mégis el kell ismernünk, hogy e probléma megoldása egyre sürgetőbbé válik, főként amikor olyan új típusú tömegpusztító fegyverek jelennek meg, mint az atom- és hidrogénbomba.

Azt hiszem, Miniszterelnök Ur egyetért velem abban, hogy a nemzetközi feszültség jelenlegi bizonyos enyhülésének feltételei között kedvező lehetőségek nyílnak arra, hogy az államok konkrét intézkedéseket tegyenek a fegyveres erők csökkentésére.

A szovjet kormány meglegedéssel fogadta Kanada külügyminiszterének március 20-án a képviselőházban tett nyilatkozatát, amely szerint Kanada minden lehető elkövet a hatékony leszerelés megvalósítása érdekében, ami hozzájáruljon a nemzetközi feszültség enyhüléséhez és megkönnyítse más rendezetlen problémák megoldását.

Mélyesleges meggyőződésünk, hogy ha az államok intézkedéseket tesznek fegyverzetük és fegyveres erők csökkentésére megelégedő nemzetközi egyezmény jönne létre ebben a kérdésben, ez hozzájárulna az államok közötti nagyobb bizalom létrejöttéhez, az egyetemes béke megszüntetéséhez. Eppen e szempontok vezérték a szovjet kormányt, amikor elhatározta a Szovjetunió fegyveres erőinek 1.200.000 fővel való jelentős csökkentését, a fegyverzetek és a katonai kiadások megfelelő leszállítását, a szovjet fegyveres erőknek már korábban 640.000 fővel történt csökkentését kivül.

Amikor ezt a levelet intézem Önhez, kifejezem azon reményemet, hogy Kanada kormányának, amely képviselve van az ENSZ leszerelési albizottságában, és amelyre különleges felelősség hárul a leszerelés kérdésének mielőbbi megoldásában, — a legnagyobb figyelemmel megvizsgálja majd a szovjet kormányának a leszerelés kérdésével kapcsolatos május 14-i nyilatkozatát, és csatolva van ehhez a levélhez és lehetőségeknek fogja tartani olyan akciók kezdeményezését, amelyek hozzájárulnak a leszerelés kérdésének megoldásához, a béke megszüntetéséhez és a népek általános biztonsága érdekében.

Összinté tisztelettel

N. BULGANYIN

Moszkva — Kreml, 1956. június 6.

N. A. Bulganyin levele Olaszország miniszterelnökéhez

MOSZKVA. (Agerpres.) — A TASZSZ jelenti: D. P. Pozsidajev, a Szovjetunió olaszországi ideiglenes ügyvivője június 8-án felkereste Antonio Segnit, az Olasz Köztársaság miniszterelnökét, akinek átnyújtotta N. A. Bulganyin, a Szovjetunió minisztertanácsa elnökének következő levelet:

ANTONIO SEGNI Öccsellenciájának,
az Olasz Köztársaság elnökének,
Róma

Tisztelt Miniszterelnök Ur!

Levelemben a leszerelés kérdéséről kívánok értenni, amely a jelenlegi feltételek között rendkívül nagyfontosságú és sürgető kérdés.

Az egy nemzedék életében lefolyt két világháború számtalan szörnyűséget okozott az emberiségnek. A népeknek és a kormányoknak tisztában kell lenniük azzal, hogy egy harmadik világháború kirobbanása, amelyben olyan új típusú fegyvereket használnak, mint az atom- és hidrogénfegyver, még nagyobb emberáldozathoz és pusztításhoz vezetne.

Eppen ezért a második világháború után a leszerelés kérdése állandóan az Egyesült Nemzetek Szövetsége napirendjén szerepel és amelynek hivatása, hogy hozzájáruljon a békéhez és a népek biztonságának szavatolásához. Most, amikor Olaszország az ENSZ tagállamává vált, az Ön kormányának is lehetősége nyílik arra, hogy tevékenyen részt vegyen a leszerelés kérdésének megvalósításában az ENSZ-ben. Reméljük, hogy Olaszország pozitív befolyást fog gyakorolni ebben a kérdésben az ENSZ-ben.

Mint ismeretes, az ENSZ-ben több, mint tíz éve folyó leszerelési tárgyalások mindaddig nem jártak pozitív eredménnyel. Már pedig most, amikor bizonyos mértékben enyhült a nemzetközi feszültség és a „hidegháború”, helyett mindinkább átveszik a népek közötti fejlődő együttműködési és baráti kapcsolatok, — kedvező feltételek létesültek egyes hatékony intézkedések megtételére a leszerelés érdekében. A szovjet kormány véleménye szerint, ilyen körülmények között új módokat kell találni a leszerelés problémájának megoldására. Ennek kapcsán nagy fontossága volna, ha az államok gyakorlati intézkedéseket tennének fegyverzetük és fegyveres erők csökkentésére.

Az a tény, hogy bizonyos államok részt vesznek egy, vagy más egyezményben, amelyek alapján katonai jellegű kötelezettségeket vállaltak magukra, nem szabad, hogy akadályt képezzen abban, hogy a legnagyobb államok, amelyek részt vesznek ezekben az egyezményekben, már most tegyenek gyakorlati intézkedéseket fegyverzetük és fegyveres erők csökkentésére.

Ugy hiszem, hogy Ön Elnök Ur, egyetért velem abban, hogy hasonló intézkedések megtétele, még mielőtt megvárnánk egy nemzetközi egyezmény létrejöttét, hozzájárulna a nemzetközi helyzet további javulásához, az államok közötti bizalom megvalósításához.

Eppen ez a szempont vezérték a szovjet kormányt, amikor határozatot fogadott el fegyveres erőinek újabb, ezúttal 1.200.000 fővel történő jelentős csökkentésére, a Szovjetunió haderőinek 1955-ben végrehajtott 640.000 fővel történt csökkentésén kívül. Megfelelő mértékben csökkentjük a Szovjetunió haderejének fegyverzetét és haditechnikai eszközeit, valamint a Szovjetunió állami költségvetésében katonai szükségletekre előirányzott kiadásokat is.

A szovjet kormány meggyőződése, hogy az összes államok érdekeltve vannak a leszerelés kérdésének megoldásában és kifejezi reményét, hogy az olasz kormány és Ön, személyesen Elnök Ur, a legnagyobb figyelemmel megvizsgálja a szovjet kormány május 14-i leszerelési nyilatkozatát, amely jelen levélhez mellékelve van, és hozzá fog járulni a nemzetközi feszültség szüntetéséhez, az egyetemes béke és biztonság megszüntetéséhez.

Összinté tisztelettel

N. BULGANYIN

Moszkva-Kreml, 1956. június 6.

Megszüntették a fandiakat a Szovjetunió közép- és felsőfokú iskoláiban

MOSZKVA. (Agerpres.) — A TASZSZ jelenti: A Szovjetunió Minisztertanácsa elhatározta, hogy 1956 szeptember 1-től kezdődően megszünteti a fandiakat a szovjet középiskolák felső osztályában, a különleges középiskolákban és a felsőoktatási intézetekben. Az intézkedésnek az a célja, hogy előmozdítsa az általános középiskolai oktatás megvalósítását és hogy az ifjúság még nagyobb számban végezhesen felsőbb tanulmányokat.

Sztrájkba lépett 22.000 belga bányász

BRUSSZEL. (Agerpres.) — A Liberation című lap belgiumi tudósítója jelenti, hogy Charleroi és Basse-Sambre bányákban 22.000 bányász lépett sztrájkba. A sztrájkosok követelik fizetésük megjavítását. A sztrájk az említett szénmedence tevékenységének mintegy 90 százalékát megbénítja. A bányászok szakszervezete kijelentette, hogy a munkások követelésének teljesítéséig folytatják a sztrájkot.

A Koreai NDK kormány-küldöttségének látogatása a Német DK-ban

BERLIN. (Agerpres.) — Az ADN jelenti:

A Koreai NDK kormányküldöttsége, élén Kim Ir Szen-nel, a Koreai NDK minisztertanácsának elnökével, június 9-én megtekintette a Stalinstadti fémipari kombinátot és a debberini (Selov rajon) mezőgazdasági termelőszövetkezetet.

Június 9-én kezdődtek meg Berlinben a Német DK külügyminisztériumában L. Bolz, a Német DK külügyminisztere és Nam Ir, a Koreai NDK külügyminisztere közötti tárgyalások.

Tito elnök Sztálingrádba utazott

MOSZKVA. (Agerpres.) — A TASZSZ jelenti: Joszip Broz-Tito, a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság elnöke június 10-én feleségével és a kíséretében lévő személyekkel együtt különvonaton Moszkvából Sztálingrádba utazott. Joszip Broz-Titov, a Jugoszláv

K. J. Vorosilov, N. A. Bulganyin és N. Sz. Hruscsov távirata Eisenhower elnöknek

MOSZKVA. (Agerpres.) — A TASZSZ közli annak a táviratnak a szövegét, amelyet K. J. Vorosilov, N. A. Bulganyin és N. Sz. Hruscsov intéztek Dwight Eisenhowerhez, az Amerikai Egyesült Államok elnökéhez:

Dwight D. Eisenhower Öccsellenciájának, az Amerikai Egyesült Államok elnökének
Washington — Fehér Ház

Tisztelt Elnök Ur!

Mélyesleges sajnálattal szerezettünk tudomást betegségről. Egész né-

belgrádi nagykövete és más hivatalos személyiségek.

A jugoszláv vendégeket és a kíséretüket a pályaudvarra kísérte M. G. Pervuhin, a Szovjetunió minisztertanácsának első alelnöke, D. T. Sepilov, a Szovjetunió külügyminisztere és mások.

Összinté tisztelettel

K. Vorosilov,
N. Bulganyin,
N. Hruscsov